

ΦΑΚΕΛΟΣ ΑΝΑΧΑΙΤΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

«Πάντες οί θεοί τῶν ἔθνῶν δαιμόνια»
(Ψαλμ. 95, 5)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Φάκελος Μαθήματος
Έντυπο υλικό στα Θρησκευτικά

Γ ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

ανακαλύπτουμε πρόσωπα, εικόνες και ιστορίες

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ «ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ»

Τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν εἶναι ἀπαράδεκτο. Καλοῦνται οἱ γονεῖς νά τό ἐπιστρέψουν ὡς ἀπαράδεκτο. Νά βγοῦν ὅλα ἐκεῖνα τά πνευματικά δηλητήρια ἀπό μέσα τους. Ἐάν οἱ ἰθύνοντες τοῦ ὑπουργείου δέν τό ἀλλάξουν, νά ξέρουν ὅτι στό ἤδη αὐτό ποῦ ἐπέλεξαν («φάκελοι» θρησκευτικῶν) θά προστεθῇ (προτείνω) ἕνας νέος φάκελος. Ποῖα εἶναι ἡ ὀνομασία του: ΦΑΚΕΛΟΣ ΑΝΑΧΑΙΤΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΣ. «Πάντες οἱ θεοί τῶν ἐθνῶν δαιμόνια» (Ψαλμ. 95, 5)

Στό σχολικό βιβλίο («φάκελο») τῆς Γ' Δημοτικοῦ οἱ ἰθύνοντες τοῦ ὑπουργείου Παιδείας θεωροῦν ὅτι μποροῦν νά παρουσιάσουν στούς Ἕλληνες μικρούς μαθητές μία ὠραιοφανῆ πολύχρωμη θρησκευολογία τῶν ἄλλων ἐθνῶν, σάν νά πρόκειται γιά μία σαλάτα-γεῦμα πολλῶν διαφορετικῶν κηπευτικῶν, καί διαφόρων ἄλλων βοτάνων, καί μπαχαρικῶν, ἀνεξαρτήτως ἀπό τό ποιόν αὐτῶν, ἐάν εἶναι δηλαδή ἐκ αὐτῶν κάποια μεταλλαγμένα, καί ἐπομένως ἐπικίνδυνα γιά τήν ὅλην υἰγείαν τήν σωματική καί πνευματική. Ἡ ὅλη τους καταστροφική διδασκαλία τῶν ἰθύνόντων τοῦ ὑπουργεῖο Παιδείας ἐστιάζεται τόσο στό τί προβάλουν στούς μικρούς μαθητές (ξένες θρησκεῖες) ὅσο καί στήν ἐγκληματική ἐλλειμματική ἐνημέρωση πρός τούς μαθητές, ἀφοῦ κακῶς τά προέβαλαν, καθῶς ὅλα ἐκεῖνα δέν εἶναι μόνο ἄχρηστα, ἀλλά λειτουργοῦν (γιά μαθητές Γ' δημοτικοῦ) ὡς ἀποπροσανατολισμό τῆς πνευματικῆς τους δυνάμεως. Διότι τά μικρά παιδιά εἶναι σάν τά μικρά δενδρύλλια, καί ξερριζώνονται εὐκόλα ὅταν τούς ἐκθέτουμε σέ τέτοιους πνευματικούς τυφῶνες (ἀλλόθρησκες θρησκεῖες), ἐνῶ ἐκεῖνο ποῦ χρειάζονται εἶναι ἕνα καλό καί ἤσυχο λιμάνι μέ ἕνα πλοῖο ποῦ θά τό γνωρίζουν (δηλαδή τήν ὀρθόδοξη πίστη μας) πρῖν ἀνοιχτοῦν στούς ὠκεανούς τοῦ κόσμου, στούς ὠκεανούς τῆς πανθρησκείας. Ἐκεῖ χρειάζονται ἔμπειροι καπεταναῖοι. Ἄγνοοῦν οἱ ἰθύνοντες ἐπιδεικτικά ὅτι οἱ θεοί τῶν ἐθνῶν (πανθρησκεία) εἶναι πνευματική νάρκωση τοῦ νοῦ, πνευματική νάρκωση καί σκοταδισμός μέ ἀποτέλεσμα νά μήν δίνουν σημασία στήν διάκριση, στούς ἐννοιολογικούς θησαυρούς τῆς ὀρθοδοξίας μας, καί ἔτσι ὡς τυφλοί ἐπιθυμοῦν νά δημιουργήσουν νηπιακά κουτάβια, καί ὅταν μεγαλώσουν νά γίνουν μαντρόσκυλα-φύλακες τῶν νοσηρῶν τους ἐπιτευγμάτων, δέν ἐπιθυμοῦν δυναμωμένους στό πνεῦμα ἀνθρώπους μέ διάκριση ποιᾶ εἶναι ἡ ἀλήθεια καί ποιό τό ψέμα. Ἄγνοοῦν ἐπιδεικτικά ὅτι πρᾶττον ἕνα κάλεσμα συμποσίου μέ τά μικρά παιδιά, ἔχοντας στήν ποικιλόμορφη ἀπό τροφές τραπεζαρία τους τά πνευματικά ναρκωτικά τῆς πανθρησκείας τους. Τροφές-δηλητήρια, ΧΩΡΙΣ νά ἐνημερωθοῦν τά παιδιά γιά τήν ἐπικινδυνότητα αὐτῶν. Γι' αὐτό τόν λόγο καλοῦμε τό ὑπουργεῖο Παιδείας, ὅπως (καλῶς) ἔβαλε μέσα στά θρησκευτικά τῆς Γ' δημοτικοῦ κάποιους ψαλμούς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως μας (βλέπετε

σελίδες 125-126) νά βάλουν και μέσα εις αυτό τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν και τόν κάτωθι ψαλμό: «Πάντες οί θεοί τῶν ἔθνῶν δαιμόνια» (Ψαλμ. 95, 5). Καί ὄχι μόνον νά τόν ἐντάξουν μέσα, ἀλλά και νά διδάξουν στά παιδιά τήν σημασία τῶν λόγων του. Διότι, ἄν και ἐκεῖ (στόν «φάκελο» τῶν θρησκευτικῶν) ἐτοποθέτησαν τούς ἐν λόγῳ ψαλμούς (σελ. 125-126 , Ψαλμοί τοῦ Δαβίδ γιά τήν κτίση τοῦ Θεοῦ , Ψαλμός 104 , Ψαλμός 148») ἐν τούτης δέν διδάσκεται ἡ ἔννοια και ἡ σημασία τους (ὅπως εἶχαν καθῆκον νά πράξουν οί θεολόγοι μας) και ἔτσι πιθανόν νά ἀλλοιωθοῦν οί ἔννοιες τους μέσα σέ αυτό τό συρφετό τῶν ἄλλων ἀλλοφύλων θρησκευτικῶν ψαλμῶν , τῶν ἄλλων ἀλλόθρησκων θρησκευτικῶν δοξασιῶν, τά ἄλλα δῆθεν νεοφώτιστα «φῶτα», και οί δῆθεν «φωτισμένοι».

Πέραν ὅμως ὅλων αὐτῶν, ὁ χριστιανός γνωρίζει , γνωρίζει και ὅτι ὑπάρχουν πολλές διαφορετικές πηγές φωτός (ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' 11 14 αὐτός γάρ ὁ σατανάς μετασχηματίζεται εις ἄγγελον φωτός 15 οὐ μέγα οὖν εἰ και οί διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος ἔσται κατά τὰ ἔργα αὐτῶν) . Αυτό βεβαίως ὡς ἀλήθεια θά πρέπει νά τό μάθει και ὁ μαθητής τῆς Γ' δημοτικοῦ, και νά τοῦ δώσει νά καταλάβει ὁ δάσκαλος ὅτι ΔΕΝ εἶναι ἴδιες ὅλες οί πηγές φωτός. Ἄς ξεκινήσει μέ ἀπλά μαθήματα φυσικῆς, και νά καταλήξει στό βαθύτερο νόημα τοῦ : ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Β' 11 14 αὐτός γάρ ὁ σατανάς μετασχηματίζεται εις ἄγγελον φωτός 15 οὐ μέγα οὖν εἰ και οί διάκονοι αὐτοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης, ὧν τὸ τέλος ἔσται κατά τὰ ἔργα αὐτῶν.

Βλέπουμε λοιπόν ὅτι, στόν «φάκελο» τῶν θρησκευτικῶν ἔβαλαν , και καλῶς (ἀρχικά) τό ἔκαναν, και ψαλμούς τῆς ὀρθόδοξης πίστεως μας, ὅμως θά ἦταν βεβαίως , ὄχι ἀπλά μία καλή ἐπιλογή βήματος νά προχωρήσουν στό ζητούμενο ἀλλά ἄριστη, (πάντα ὡς προϋπόθεση τήν μετέπειτα προδιάθεση νά προχωρήσουν) ΕΑΝ ΟΜΩΣ ΠΡΟΧΩΡΟΥΣΑΝ (στήν ὀρθή διδασκαλία και ἐπεξήγηση νοημάτων τῶν ὄσων διαβάζουν οί μαθητές), πράγμα ὅμως ποῦ σταμάτησαν ἐκεῖ, και ἐπομένως ἔκαναν μία ἐργασία, ὅπως κάνει κάποιος ἕνα βῆμα γιά νά πιάσει τό ποτήρι μέ

τό νερό για να τό δώσει σε κάποιο διψασμένο μαθητή, μαθητή που διψᾷ για τήν Ἀλήθεια τῆς πίστεως μας καί τά βαθύτερα νοήματα της. Δηλαδή οἱ ὑπεύθυνοι τῶν θρησκευτικῶν πρέπει νά δίνουν καί τήν βαθύτερη κατανόηση αὐτῶν τῶν ψαλμῶν που διαβάζουν. Οἱ ψαλμοί τῆς Ἐκκλησίας μας δέν εἶναι φυτά σέ γλάστρες, ἀλλά ἄφθαρτοι πνευματικοί βασιλικοί ἐκ ἑνός Θεϊκοῦ Παραδείσου, βασιλικοί που θεραπεύουν τόσο τούς φτωχοῦς ὅσο καί τούς βασιλιάδες, καί πᾶν ἄνθρωπο, ἀρκεῖ νά πιστέψουν εἰς αὐτούς ὅτι δέν εἶναι ἀνθρώπινες ἐπινοήσεις ἀλλά ἐκ Θεοῦ Λόγια. Βεβαίως, ἐκεῖνοι (οἱ ἰθύνοντες) μπορεῖ νά μὴν τό εἶχαν αὐτό στό πρόγραμμα, νά ἐμβαθύνουν δηλαδή τά νοήματα τῶν Λόγων Τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ, ὅμως καλοῦνται ἐδῶ οἱ δάσκαλοι νά πάρουν ὀρθόδοξη γραμμή ὅπως ἐμβαθύνουν στά παιδιά τό νόημα ἐκείνων τῶν ψαλμῶν. Νόημα ὅπου ἀνατρέπει τήν πανθησκεία, καί τήν νικᾷ κατά κράτος, **ΟΤΑΝ ΘΑ ΕΙΣΕΛΘΕΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΟ : «Πάντες οἱ θεοί τῶν ἔθνῶν δαιμόνια» (Ψαλμ. 95, 5)**

Σύμφωνα μέ το σοφό ρητό τῶν ἀρχαίων προγόνων μας: «*Νοῦς ὑγιῆς ἐν σώματι ὑγιῆς*» ὀδεύει πρὸς ἀνατροπήν (ἐκ τῶν ἰθύνοντων τοῦ ὑπουργείου), καί ἀντικατάσταση αὐτοῦ μέ τήν μικτοποίηση καί ἀπορρόφηση τοῦ πνεύματος μέ πνευματικά δηλητήρια· πνευματική ἐπικίνδυνη τροφή δηλαδή που καλοῦνται τά μικρά παιδιά νά καταναλώσει τό πνεῦμα τους. Δηλαδή τό πνεῦμα καλεῖται νά χωνέψει (ὅπως τό στομάχι) μία τροφή ἀκατάλληλη πρὸς βρῶσιν. Ἐπιδιώκουν νά ἐπαναλάβουν τήν πρόκληση τοῦ ἀπαγορευμένου μήλου τοῦ παραδείσου, ἀποφεύγουν ἐπιδεικτικά νά παρουσιάσουν τήν αἰτία τῆς πτώσης τῶν πρώην ἀγγέλων Τοῦ Θεοῦ, καί τοῦ Ἀδάμ καί Εὕας. **Καί ἡ αἰτία ἦταν ὅτι θέλαν νά γίνουν θεοί στή θέση Τοῦ Θεοῦ.** Ἀπό ἐκεῖ ξεκινάει καί ἡ συνέχεια στίς ἡμέρες μας μέ τήν ἐμφάνιση δεκάδων θρησκευτικῶν καί θρησκευτικῶν δοξασιῶν, καθὼς κάθε δαιμόνιο θρησκείας, κάθε δαιμόνιο τῶν ἔθνῶν, **ΞΑΝΑ ΤΟ ΙΔΙΟ ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΝ**, ποιό; νά γίνουν γιά λίγο, ἢ καί περισσότερο (ὅσο ἀντέχει τήν πλάνη ὁ ἄνθρωπος) θεοί, νά λατρεύονται ἀπό τόν πλανημένο κόσμο οἱ δαίμονες

ώς θεοί. Αυτό είναι και τό νόημα τῆς πανθησκείας, νόημα ὅπου μᾶς τό ἀποκάλυψε ὁ Θεός μέσα ἀπό τόν ΛΟΓΟ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ:
«Πάντες οἱ θεοί τῶν ἐθνῶν δαιμόνια» (Ψαλμ. 95, 5)

Ἔτσι λοιπόν σήμερα ἐπιθυμοῦν στήν ὀλοκλήρωση τῆς καμπαλιστικῆς πανθησκείας ἢ μασονίας, ποῦ εἶναι τό ἴδιο ὡς ὄνομα θρησκείας γιά νά τήν φέρουν στόν κόσμο μας ἐπικυρίαρχη. Ἡ καμπάλα εἶναι λοιπόν μία θρησκεία ἀποκρυφιστική ἐβραίων σατανιστῶν, εἶναι ἡ ἴδια ἡ θρησκεία τῶν μασόνων, καθώς οἱ μασονικές στοές εἶναι καί οἱ ναοί τους, ἐκεῖ μέσα λατρεύουν τόν Σατανᾶ, ποῦ τούς βοηθᾶ, ἀρκεῖ νά ἀπομακρυνθοῦν συνειδητά ἀπό τήν Ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου μας, τήν ὀρθόδοξη πίστη μας. Εἶναι ἡ μόνη θρησκεία (θά λέγαμε) μέ ὀνοματεπώνυμο στό κόσμο, καθώς ὀνομάζεται: **καμπαλιστική μασονία**. Διαβάζοντας καί τήν ἔρευνα τοῦ ἐρευνητή ἱστορικοῦ-ἀρχαιολόγου Διόδωρου Ράμμου ἡ πανθησκεία ἀπορρέει ἐκ τῆς καμπαλιστικῆς ἀποκρυφιστικῆς θεωρίας. Πιστεύουν οἱ καμπαλιστικές = μασόνοι λοιπόν ὅτι κάθε μία θρησκεία ποῦ ὑπάρχει στόν κόσμο ἔχει καί μία μικρή ἀλήθεια, καί ὅλες μαζί, ὡς κάποιο πᾶζλ ὀλοκληρώνουν . . . τήν ἀλήθεια, συνεπῶς πιστεύουν ὅτι καμμία δέν κατέχει τήν ἀπόλυτη πλήρη ἀλήθεια. Πρόκειται γιά τήν φοβερή Ἀλήθεια μέσα ἀπό τό ἐδάφιο τῆς ἀγίας Γραφῆς μας, ποῦ λέγει: **«Πάντες οἱ θεοί τῶν ἐθνῶν δαιμόνια» (Ψαλμ. 95, 5)**. Αυτό τό ἐδάφιο μᾶς πληροφορεῖ καί τό ἐξῆς σήμερα, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι τά δαιμόνια (κάθε ἓνα γιά κάθε ἀλλόθρησκη θρησκεία) συμμετέχει εἰς αὐτές ὡς ἀρχηγικό καί διευθυντικό δαιμόνιο. Μπορεῖ ὅμως καί κάποιες μικρές θρησκευτικές δοξασίες νά μήν ἦταν ἐκ ἀρχῆς δαιμονικές, ὅπως κάποια ὠραιοφανεῖ φανταστικά παραμύθια καί διηγήσεις πρωτόγονων φυλῶν (Ἀφρικῆς, Αὐστραλίας, κλπ). Νά μήν ἦταν ἐξ ἀρχῆς ὅλες οἱ θρησκευτικές δοξασίες ἐκ δαιμόνων, ἀλλά ἀνθρώπινες ἐπινοήσεις, ὅμως ἐπειδή δέν φέρουν τήν ἀλήθεια κατακτῶνται λίγο μετά ἀπό τήν ἀνθρώπινη ἔμπνευση ἐκ τῶν δαιμόνων καί διευθύνονται ὀλοκληρωτικά ἐκ αὐτῶν. Γέφυρα κατακτῆσεων τους εἶναι ἀναμφίβολα ἡ φαντασία τῶν ἀνθρώπων. Ἐπομένως συμπερασματικά καταλήγουμε ὅτι κάθε θρησκευτική δοξασία στόν κόσμο ἔχει ἓνα ἀρχηγικό δαιμόνιο, γι' αὐτό

καί ὁ Ἀληθινός Θεός μας, ὁ Τριαδικός Θεός μας, Πατήρ, Υἱός, καί Ἅγιο Πνεῦμα φρόντισε νά μᾶς ἐξοπλίσει μέ αὐτό το ἀποκαλυπτικό ἐδάφιο στήν Ἁγία Γραφή μας : «**Πάντες οἱ θεοί των ἐθνῶν δαιμόνια**» (Ψαλμ. 95, 5). Ἁγία Γραφή ποῦ δέν εἶναι φυσικά οὔτε ἐκ ἀνθρώπινων ἐπινοήσεων, οὔτε ἐκ πονηρῶν πνευμάτων, ἀλλά ἐκ ἀποκαλύψεως Θεοῦ στόν ἄνθρωπο ὅπως σωθῆ. Αὐτό μαρτυρῆται ἀπό τούς ἑκατοντάδες ἁγίους ποῦ ἔχει ἡ Ἐκκλησία μας ποῦ θαυματουργοῦν, μαρτυρῆται ποῦ μοσχοβολοῦν μετά ἀπό δεκάδες ἑκατοντάδες χρόνια μέσα ἀπό τόν τάφο τους, μαρτυρῆται μέσα ἀπό χιλιάδες θαύματα τους πρὸς τούς συνανθρώπους μας, μαρτυρῆται καί κάθε χρόνο καί ἐκ τοῦ κάθε θαυμαστοῦ παγκόσμιου γεγονότος, ὅταν ἀνάβει ὑπερφυσικῶς τό Ἅγιο Φῶς στά Ἱεροσόλυμα, μαρτυρῆται ἀπό τήν πηγαῖα ἀγάπη, πηγαῖα ταπείνωση, πηγαῖα διάκριση, πηγαῖα δικαιοσύνη, καί ὅλα τά καλά καί ὁμορφα ποῦ φέρει ὡς κάποια ἀστείρευτη βρύση ἡ ὀρθόδοξη πίστη μας. Στόχος τῶν καμπαλιστῶν-μασόνων εἶναι ἡ ὀρθοδοξία μας. Οἱ καμπαλιστές ἔχουν τό προνόμιο νά ἔχουν ἀρχηγούς κάποιες οἰκογένειες πανίσχυρων τραπεζιτῶν καί ἐπιχειρηματιῶν (*Rothschild, Soros, κλπ*) οἱ ὁποῖοι χρηματοδοτοῦν ἢ καί ἐκβιάζουν ἀκόμα καί κυβερνήσεις, γιά νά ἐπιβάλλουν τά καμπαλιστικά πιστεύω τους. Καταλήγοντας πιστεύουμε ὅτι θά ἦταν μία καλή ἀρχή νά βγάζαμε τελικά ὡς συμπέρασμα σέ ἐμπροσθοφυλακή τό ἐδάφιο τῆς Ἁγίας Γραφῆς μας: «**Πάντες οἱ θεοί των ἐθνῶν δαιμόνια**» (Ψαλμ. 95, 5), γιατί αὐτό φοβοῦνται, εἶναι βέβαιο ὅτι θά τό ἀρνηθοῦν. Ὅμως, καθὼς ἐκεῖνοι θά τό ἀρνοῦνται, οἱ ὀφθαλμοί τῶν Ἑλλήνων θά βλέπουν τήν ἀρνηση των. **Θά τούς ρωτήσουμε τότες γιατί τό ἀρνοῦνται ; καί θά λένε ἀσυναρτησίες !** Θά πέφτουν στήν ἴδια παγίδα ποῦ προετοίμαζαν γιά τούς μικρούς μαθητές μας, θά πάθουν πανωλεθρία τῶν ἀποτρόπαιων σχεδίων τους. Αὐτό τό ἐδάφιο πρέπει νά τό κατανοήσουν οἱ μικροί μαθητές ὅπως ἀκριβῶς εἶναι καί δηλώνει. Δηλαδή δηλώνη μέ ἀπλότητα τήν Ἀλήθεια. Συνάμα μέ τήν κατανοήση ὁμως αὐτοῦ τοῦ ἐδαφίου νά κατανοήσουν οἱ μικροί μαθητές ὅτι ὀφείλουν νά ἀγαποῦν ὅλους τούς ἀνθρώπους, ἀνεξάρτητα τήν θρησκευτική τους πίστη. Νά ἐννοήσουν ὅτι ὅπως ὁ Χριστός μας πλησίαζε τούς εἰδωλολάτρες ἔτσι καί ἐμεῖς, καί τούς πλησίαζε ὄχι γιά νά τούς ἐνθαρρύνει στό πλανεμένο

θησκευτικό τους πιστεύω , οὔτε νά μικτοποιηθεῖ μαζί τους, ἀλλά γιά νά μάθουν τήν Ἀλήθεια καί νά ἐπιλέξουν μετά τό ὀρθό, διότι ὁ Χριστός μας εἶπε: «ΟΠΟΙΟΣ ΘΕΛΕΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΜΕ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ», καί ὄχι μέ τήν βία, ἤ τήν περιφρόνηση τοῦ συνανθρώπου μας γιά τά θησκευτικά του πιστεύω ποῦ εὐρίσκονται στήν πλάνη. Τούς πλησίασε γιά νά τούς ἀλλάξει, καί ὄχι νά μικτοποιηθεῖ μέ τήν εἰδωλολατρία τους, ὅπως δυστυχῶς κάνει ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος σήμερα μέ τόν Ἀντίχριστο Πάπα. Αὐτό πρέπει νά γίνει κατανοητό ὡς μάθημα διαβάζοντας τίς σελίδες μέ τίς φωτογραφίες ἰνδιάνων, κλπ. Ἀγαπᾶ ὁ Χριστός ὅλον τόν κόσμο καί θέλει ΟΛΟΣ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΝΑ ΣΩΘΕΙ. Νά σωθοῦν καί ἐκεῖνοι ποῦ εὐρίσκονται στά ἀριστερά τους. Κατά αὐτόν τόν τρόπο νά τόν μιμούμεθα ὡς ὀρθόδοξοι χριστιανοί. Αὕτη εἶναι ἡ Ἀποστολή τῶν Ἑλλήνων ἀπό τόν Θεό ἀπό ἀρχαιοτάτων χρόνων, ΝΑ ΔΙΔΑΞΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ

ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΜΑΣ. Ὁ ἅγιος Νεκτάριος μᾶς τό ἀποκάλυψε μέσα ἀπό τό συγγραφικό του ἔργο:

«Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ». Εἶπε ὁ ἅγιος ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐγεννήθησαν ὅπως διδάξουν τήν ἀνθρωπότητα τήν Ἀλήθεια τῆς πίστεως μας (τήν ὀρθοδοξίαν). Σήμερα ὅμως βλέπουμε ὅτι οἱ φανατικοί τῆς πανθησκείας ἐπιδιώκουν οἱ μαθητές μας νά ὀδηγοῦνται ἀπό τίς ἄλλες θησκεῖες. Αὕτη εἶναι μεγάλη καί ἄτιμη προδοσία κατά πίστεως καί πατρίδος, ἀθετοῦμε τήν Ἀποστολή μας, γινόμεθα σκλάβοι τῆς πανθησκείας. Ἀφήνουμε τα παιδιά μας στή δύνη τοῦ ἀποπροσανατολισμοῦ, ἀντί νά τούς προετοιμάζουμε γιά διδασκάλους.

Τό ἐδάφιο μας : **«Πάντες οἱ θεοί των ἐθνῶν δαιμόνια» (Ψαλμ. 95, 5)** δηλώνει ὅτι ὑπάρχει τό κακό, δηλώνει τούς ἐκπεσόντες ἀγγέλους ποῦ μεταβληθῆκαν σέ δαίμονες ὅταν ὁ Ἀρχάγγελος Τοῦ Θεοῦ Ἐωσφόρος θέλησε νά γίνει θεός στήν θέση Τοῦ Θεοῦ, καί ἔτσι ἔγινε Σατανάς. Ἀγάπη εἶναι νά ἀγαποῦμε ὅλο τόν κόσμο, καί νά ἐπιζητοῦμε ὅλος ὁ κόσμος νά γίνει πραγματικά εὐτυχισμένος καί ἐλεύθερος, γνωρίζοντας τήν ἀλήθεια ποῦ μᾶς ἔδωσε ὁ Κύριος καί Θεός μας Ἰησοῦς Χριστός ποῦ λέγει: **«ΓΝΩΡΙΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ Ἡ ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΑΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ»**. Εἶναι αὐτό ἔργο καί καθῆκον τῶν Ἑλλήνων, διότι (ἐπαναλαμβάνουμε) ὅτι τό εἶπε καί ὁ ἅγιος Νεκτάριος, ὅτι δηλαδή ὁ Θεός ἔδωσε στούς Ἑλληνες αὐτή τήν ἱεράν ἀποστολή στόν κόσμο (μέσα ἀπό τό συγγραφικό του ἔργο : *Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ*), ὅπως ἐκεῖνοι οἱ Ἑλληνες (ἡ ἐλληνική φυλή μας δηλαδή) γεννήθηκαν διδάσκαλοι τῶν ἐθνῶν, μέ σκοπό βεβαίως ὄχι νά κάνουν ὑπερήφανα τούς δασκάλους παντοῦ, ἀλλά σίγουρα μόνον σέ ὅτι ἀφορᾷ τήν ἀλήθεια τῆς πίστεως μας, ἀρκεῖ νά τήν γνωρίζουμε καί πιστεύουμε. Ἐπομένως, τά δύο πρῶτα γίνονται ἀμέσως ἀντιληπτά ἀπό τούς μικρούς μαθητές, δηλαδή περί ἀληθινῆς ἀγάπης καί ἀληθινῆς ταπεινώσης. Ἐπειτα ὁ μαθητής καλῆται νά ἐνισχυθῆ διά τῆς πίστεως, πίστη ὡς βράχος στά κύματα τοῦ κόσμου , δηλαδή κοσμικά πράγματα ποῦ ἀντιβαίνουν στήν ἀλήθεια Τοῦ Θεοῦ, καί μετά ἔρχεται ἡ διάκριση. Διάκριση ὅτι ἡ κάθε ἀλλόθρησκη δοξασία ἔχει μέσα της εὐκολα πολλά δολώματα καλῶν στοιχείων, ἀλλά ἀποσκοποῦν στό ὅτι : ὅπως ὁ ψαράς ἐπιθυμεῖ νά πιάσει ἕνα ψάρι, βάζοντας στήν πετονιά του ἕνα δόλωμα (μικρό μεζεδάκι), κατά τόν ἴδιο τρόπο ὑπάρχουν ἄνθρωποι στόν κόσμο ποῦ ἐπιθυμοῦν νά προσηλυτίσουν κάποιους ἄλλους στή δική τους πίστη. Καλῆται ὁ μαθητής νά διακρίνει τίς ἄλλες θρησκευτικές δοξασίες γνωρίζοντας μόνο ἕνα κατατοπιστικό ἐδάφιο ἀπό τη δική μας θρησκευτική πίστη καί τήν Ἀλήθεια ποῦ μᾶς ἐμπιστεύτηκε ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός μας καί Θεός μας, καί αὐτό μᾶς ἀποκαλύπτει ὅτι δέν ὑπάρχουν στόν κόσμο πολλοί θεοί, ἀλλά μόνον Ἕνας καί μοναδικός, ὁ Τριαδικός Θεός. Ἐπομένως: **«Πάντες οἱ θεοί των ἐθνῶν δαιμόνια» (Ψαλμ. 95, 5)**. Μᾶς ἀποκαλύπτει ἐπίσης αὐτό τό ἐδάφιο τῆς ἀγίας Γραφῆς (**«Πάντες οἱ θεοί των ἐθνῶν δαιμόνια» (Ψαλμ. 95, 5)**) ὅτι ἐκτός ἀπό

τόν Θεό υπάρχουν καί οί έκπεσόντες ἄγγελοι, καί ἐκεῖνοι ἔγιναν δαίμονες διότι θέλησαν νά γίνουν θεοί στήν θέση Τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι λοιπόν οί δαίμονες ὅλοι, μέ ἀρχηγό τόν έκπεσόντα ἄγγελο μέ τό ὄνομα Ἐωσφόρος εὐρίσκονται πίσω ἀπό κάθε ἄλλη θρησκευτική δοξασία τοῦ κόσμου. Ἐάν δέν τό ἔκανε αὐτό ὁ Θεός μας, δέν θά ἦταν ἀληθινός Θεός, θά ἤθελε ὁ κόσμος νά μήν γνωρίζει τήν Ἀλήθεια ἀπό τό ψέμα, καί ἔτσι θά κατέληγε ὁ κόσμος σέ λαβύρινθους χωρίς ἐξόδους Σωτηρίας.

Πράγματι, βλέπουμε σήμερα ὅτι ὅσα ἔθνη δέν τόν Ἀκολουθοῦν, ἀλλά στηρίζονται στά δαιμόνια τῶν ἐθνῶν, εὐρίσκονται μακριά Του, καί ἐπωμίζονται τίς δυστυχίες τους, τήν ματαιότητα τοῦ κόσμου, χάνοντας τήν πολύτιμη ψυχή τους. Μᾶς ἀποκαλύπτει ἀκόμα ἡ πίστη μας ὅτι ὅσοι συνάνθρωποι μας ἔχουν πλανηθῆ ἀπό αὐτούς τούς δαίμονες, τούς συμπονοῦμε καί δέν τούς ἐχθρευόμαστε, τούς ἀγαποῦμε, χωρίς ὅμως νά προσχωροῦμε καί στά δικά τους θρησκευτικά πιστεύω, καί ἀλλοιώνουμε τήν δική μας πίστη, τήν ὀρθοδοξία μας. Εὐρισκόμεθα ὡς βράχοι πιστοί στήν δική μας Ἀληθινή πίστη καί Δοξασία, τήν Ὄρθοδοξία, κάτι ποῦ τό ἀποκαλύπτει καί ἡ ἑλληνική μας γλώσσα ποῦ εἶναι ἀποκαλυπτική, ΟΡΘΗ ΔΟΞΑ= ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ. Καί ὡς Ἑλληνες διδάσκαλοι τῶν Ἐθνῶν (μόνο περί πίστεως ἀλήθεια) ἔχουμε καθῆκον νά διδάσκουμε, χωρίς νά τούς πιέζουμε τούς ἔχοντας ξένες πρός ἡμᾶς θρησκευτικές δοξασίες, ἔτσι δίνουμε τήν Ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μας.

Διότι ὁ Κύριος καί Θεός μας διαμήνυσε: **«ὅποιος θέλει πίσω μου ἔλθει»**, ποῦ σημαίνει ὅποιος θέλει νά εὔρει τήν Ἀλήθεια, ὅποιος δέν θέλει δέν τόν πιέζουμε, οὔτε τόν στενοχωροῦμε μέ τήν Ἀλήθεια ποῦ κατέχουμε, πλήν ὅμως ὀφείλουμε νά τήν λέμε ὅπου χρειασθῆ. Βεβαίως, ὁ μαθητής καλεῖται νά ἐννοήσῃ ὅλα τά παραπάνω περί πλανημένων δοξασιῶν, ἀλλά καί μεταλλαγμένων δοξασιῶν ποῦ μιμοῦνται τόν χριστιανισμό, καί αὐτές οἱ μεταλλαγμένες δοξασίες εἶναι ἀκόμα πιό ἐπικίνδυνες, τέτοιες εἶναι ὁ παπισμός, προτεσταντισμός, καί ἄλλες ποῦ δηλώνονται ὡς δῆθεν «χριστιανικές».

ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 135 ΤΙ ΒΑΖΟΥΝ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΑΣ. ΤΑ ΝΟΗΜΑΤΑ ΛΕΙΠΟΥΝ, ΚΑΙ ΕΑΝ ΑΦΙΕΡΩΣΕΙ Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΛΙΓΗ ΩΡΑ ΘΑ ΔΟΥΝ ΟΙ ΚΑΜΠΑΛΙΣΤΕΣ ΟΤΙ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΤΟΥΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ, ΟΛΕΣ ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ ΟΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΧΑΙΤΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΣ (προσέξτε ιδιαίτέρως τὰ ὑπογραμμισμένα).

Η αλφαβήτα της αγάπης

Αγαπώ τη ζωή Βόλτες θέλω να κάνω στη στεριά και στη θάλασσα

Γεμίζω με οξυγόνο τα πνευμόνια μου

Δίπλα μου έχω ένα σπυργίτι

Ετοιμάσου για αγώνα, μου λέει το σπυργίτι μου

Ζουζούνια κάνε φίλους

Ήλιε μου, φώτιζε τους δρόμους της ζωής μου

Θέλω το σπιτικό μου να σωθεί

Ιδανικό μου έκανα Παράδεισος να γίνει η Γη

Καβαλάρης ξεκινώ Λάβαρο η καθαρή η θάλασσα, το φουντωμένο δέντρο

Μαζεύω καθετί που σε βρομίζει

Νερό, νεράκι καθαρό ποθώ να 'χει κάθε πηγή

Ξαστεριά και όχι νέφος να 'χει ο ουρανός

Οαση να 'ναι η Γη μας Πάγοι μη λιώνετε

Ραγίζει η καρδιά μου που σας σκέφτεται

Σκοπός του δώρου του Θεού υπόσχομαι να γίνω

Ταρακουνάω, παιδί εγώ, τους γύρω μου

Υγεία για να έχω εγώ, κι η Γη υγεία πρέπει να 'χει

Φωτίζω, ναι, εγώ τον κόσμο

Χέρι ζητώ Ψάχνω να βρω το χέρι το δικό σου

*Ωραία που είναι η ζωή **Μαζί με φίλο θα σώσουμε τη Γη.***

Έλα εδώ, έλα κι εσύ, μπορούμε να σώσουμε τη Γη!

Γαλάτεια Σουρέλη, Δωσ' μου το χέρι σου

Το τραγούδι της ανακύκλωσης

Στον κήπο τον πιο όμορφο μας έβαλες Θεέ. Να

τον ποτίζουμε και να τον φροντίζουμε. Μα

εμείς τον ρημάξαμε, του κάναμε ζημιά, Το

σπίτι μας χαλάσαμε σαν άμναλα παιδιά Κάλιο

αργά, κάλιο αργά, παρά ποτέ κάλιο αργά...Ανακυκλώνω,

ανακυκλώνω η λύση είναι μία Χαρτιά
 και σίδερα ξαναλιώνω και κάνω οικονομία Ανακυκλώνω,
 ανακυκλώνω γιατί είναι αμαρτία Να σπαταλάω και να λερώνω τη Δημιουργία.Στον
 κήπο τον πιο όμορφο μας έβαλες ΘεέΓια
 να τρεφόμεσθε και να ντυνόμαστεΜα
 εμείς δηλητηριάσαμε αέρα και νερά Στην
 μόλυνση βουλιάξαμε σαν άμυαλα παιδιά. Κάλιο
 αργά, κάλιο αργά, παρά ποτέ κάλιο αργά...Ανακυκλώνω,
 ανακυκλώνω και σέβομαι την πλάση
 Γιατί μ' αρέσει να καμαρώνω τ' ακρογιάλια και τα δάση. Ανακυκλώνω,
 ανακυκλώνω τίποτα μην πάει χαμένο
 Ό,τι έχω ανάγκη ξοδεύω μόνο για να 'ναι ευλογημένο.

Μοναχή Γαβριηλία

Πρέπει λοιπόν νά τούς διδάξουν ότι ή θρησκευτική μας πίστη είναι
 πρωτίστως πνευματική τροφή, όπως υπάρχει και ή υλική τροφή.
 Η υλική τροφή αναπτύσσει και συντηρεί τό σῶμα δυνατό, τό συντηρεί
 όμως εις υγεία, προϋπόθεση όμως γι' αυτήν τήν υγεία θά πρέπει νά
 είναι καθαρή (ή τροφή), και χωρίς παθογόνα μικρόβια, μεταλλαγμένα,
 κλπ, μά πάνω από όλα νά μήν εξασθενεί ό δικός μας οργανισμός μέ
 άσιτία, ή κακή διατροφή, έλλειψη γυμνασμάτων, κλπ, καθώς αυτό εάν
 συμβῆ έπέρχεται και ή κάμψη τῆς υγείας μας, και παίρνει τήν θέση της
 ή άσθένεια.

Τά μικρά παιδιά επίσης γνωρίζουμε ότι έμβολιάζονται για πολλές
 άσθένειες, νά τούς διδάξουμε γιατί έμβολιάζονται, από τί
 προστατεύονται, και πώς προστατεύονται, ποιός είναι δηλαδή ό
 μηχανισμός προστασίας τους, μέ κατανοητά ευχάριστα παραδείγματα,
 όπως όταν είκονογραφοῦμε τους οδηγούς ήρωες τῆς πατρίδος μας,
 πρωτοπόροι, και πίσω αυτών οί άγωνιστές στρατιῶτες μας,
 παρουσιάζοντας τους ως ένα στρατό λευκῶν αίμοσφαιριῶν, πού
 έπιτίθενται και νικοῦν κάποια παθογόνα μικρόβια μίας θανατηφόρου
 μεταδοτικῆς άσθένειας ποῦ διείδυσαν στήν πατρίδα μας= σῶμα μας.
 Κάποτε στά δημοτικά σχολεία τῆς πατρίδος μας προβάλαν τέτοιες

ταινίες μικροῦ μήκους, θέλοντας οἱ ἀρμόδιοι τοῦ ὑπουργείου παιδείας νά κατανοήσουν οἱ μικροί μαθητές τόν βιολογικό μηχανισμό ἄμυνας τοῦ σώματος μας. Παρουσίαζαν λοιπόν τά λευκά αἰμοσφαίρια ὡς ἡ μία πλευρά ἑνός καλοῦ στρατοῦ, ποῦ ἀντιμετωπίζουν μέ νίκες τούς εἰσβολεῖς, δηλαδή τά παθογόνα μικρόβια, καί σᾶς πληροφοροῦν κυρίες καί κύριοι ἰθύνοντες τοῦ ὑπουργείου παιδείας (ἐν ἔτος 2017-2018) ὅτι τά παιδιά ἐνθουσιαζόταν καί κατανοοῦσαν τό μάθημα εὐχάριστα, πολύ εὐχάριστα μάλιστα.

Πρέπει λοιπόν νά γνωρίζουν οἱ ἰθύνοντες τοῦ ὑπουργείου παιδείας ὅτι στούς μικρούς μαθητές μας δέν τούς ταΐζουμε πνευματικό (ἢ καί ὑλικό φαγητό) ἔχοντας μέσα τους παθογόνα μικρόβια, ἢ καί δηλητήρια. Διότι αὐτό κάνετε κύριοι καί κυρίες τοῦ ὑπουργείου Παιδείας ὅταν τούς βάζετε νά καταναλώσει τό πνεῦμα τους μία τροφή (πνευματική τροφή) ποῦ μπορεῖ νά τά βλάψει. Ὁ ὄργανισμός τοῦ μικροῦ μαθητή (βιολογικῶς καί πνευματικῶς) εἶναι στά στάδιο τῆς ἀνάπτυξης, χρειάζεται καθαρή τροφή, καί ὄχι μεμολυσμένην, διότι ὅταν δίδεται στό μικρό μαθητή νά ἀποστηθίσει ψαλμούς καί προσευχές ἄλλων θρησκευτικῶν δοξασιῶν, τό φέρονται εἰς μεγάλο κίνδυνο ὅπως μολυνθῆ ἐκ αὐτῶν. Στό μάθημα λοιπόν τῶν θρησκευτικῶν διαβάζουμε κάποια ἐκ τῶν ἀγίων μας ποῦ θά γυρίσουν κατά τῆς πανθησκείας ποῦ ἐπιδιώκουν νά αποπροσανατολίσουν τα παιδιά μας, θά γυρίσουν στήν κεφαλή τους, ἀρκεῖ ὁ δάσκαλος νά μήν χάσει αὐτήν τήν εὐκαιρία.

Μέγας Βασίλειος

Στο σπιτικό του συνετού και του σοφού αντάμα, πήγαινε κάθε μέρα. Μα εκεί που πλούτη είναι πολλά, πάντα να κάνεις πέρα.

Όπως οι μέλισσες διαλέγουν το νέκταρ από τα λουλούδια, έτσι κι εσεῖς να διαλέγετε αυτά που διαβάζετε. Να κρατάτε τα καλά και τα ωφέλιμα.

Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Θα πω για κάποιον ότι με αγαπά, όχι μόνον όταν με επαινεί, αλλά και όταν με ελέγχει για να με διορθώσει. Πλούσιος δεν είναι εκείνος που έχει πολλά, αλλά εκείνος που δεν έχει ανάγκη από τίποτα.

ΠΩΣ Ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΟΛΕΜΗΣΕΙ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ ΤΗΣ ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΚΑΛΑ ΔΟΛΩΜΑΤΑ ΕΒΑΛΑΝ ΜΕΣΑ. ΟΛΑ ΟΜΙΛΟΥΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΣ !!!!!!!!!!!!!!!

ΤΟ ΠΑΖΙ ΤΗΣ ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΣΤΗ ΠΡΑΞΗ, ΒΛΕΠΕΤΕ ΠΑΡΑΚΑΤΩ:

ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

- 1.** Με τη βοήθεια της δασκάλας ή του δασκάλου της Μουσικής, γράφουμε και μελοποιούμε τον δικό μας Ψαλμό που θα υμνεί τις ομορφιές της Δημιουργίας.
- 2.** Επιλέγουμε ένα δημιούργημα που αναφέρεται στους δύο Ψαλμούς που διαβάσαμε. Το ζωγραφίζουμε, το κόβουμε και το συνοδεύουμε με ένα συννεφάκι με δυο λόγια για το τί μπορεί να σκέφτεται το δημιούργημα τηςεπιλογής μας. Στο τέλος, κολλάμε όλες μας τις ζωγραφιές σε ένα χαρτόνι και φτιάχνουμε μια ιστορία.
- 3.** Τρία παιδιά μέσα στο καμίνι της φωτιάς (Ψλ 148) καλούν όλη την πλάση να δοξολογήσει τον Δημιουργό της: Ακούμε τον ύμνο και χωρίζουμε τα πλάσματα που αναφέρονται σ' αυτόν σε έμψυχα και άψυχα.

ΓΡΑΦΟΥΝ:

ΙΔΕΕΣ ΓΙΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

- 1.** Παρουσιάζουμε σαν θεατρική σκηνή την ιστορία «τίποτα στη φύση δεν είναι άχρηστο».
- 2.** Με αφορμή το τραγούδι «Ράβε ξήλωνε», μπαίνουμε σε κύκλο και ο καθένας μας με τη σειρά του λέει τι παρέλαβε και τι θα παραδώσει, αφού βέβαια επαναλάβει όλα όσα είπαν οι προηγούμενοι στον κύκλο!
- 3.** Με αφορμή τη φράση «ό,τι έχω ανάγκη ξοδεύω μόνο», από το «τραγούδι της ανακύκλωσης», ομαδοποιούμε τα απολύτως αναγκαία και τα μάλλον περιττά αντικείμενα που έχουμε μαζέψει στην τσάντα ή στο δωμάτιό μας.

ΕΜΕΙΣ ΜΕΤΑ ΣΥΜΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΝΕΕΣ.

ΜΕΤΑΠΟΙΟΥΜΕ ΣΕ ΟΡΘΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΙ ΜΕ ΚΑΠΟΙΕΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΕΣ ΝΕΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ (ώς τό παρακάτω παράδειγμα)

Τό φῶς στό σκοτάδι πραγματοποιοῖται ὅταν μέσα σέ ἓνα σκοτεινό δωμάτιο ανάψουμε μία λάμπα, Ἡ λάμπα, ὡς ἐξωτερικό της περίβλημα ἔχει τό γυαλί, δηλαδή ἓνα διάφανο ὑλικό, καί ἐάν αὐτό δέν εἶναι διάφανο δέν μπορεῖ νά φωτίσει μέσα στό σκοτεινό χῶρο τοῦ δωματίου. Ἀκόμα καί τό κερί, ὅταν αὐτή ἡ φλόγα δέν καλύπτεται μπορεῖ νά φωτίσει, ὅταν ὅμως καλύπτεται τότες δέν μπορεῖ νά φωτίσει. Ὁ Χριστός καί Θεός μας εἶπε: ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, ἐπομένως, ἄλλο φῶς, πέραν ἀπό Ἐκείνου, τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΧΗ, καί ἐάν ὑπάρχη εἶναι φῶς πλάνης. Ὅταν ἀνακυκλώνουμε λοιπόν δέν βάζουμε τό γυαλί μέ τό πλαστικό μαζί, ἀλλά τό γυαλί μέ τό γυαλί, καί τό πλαστικό μέ τό πλαστικό, καί οὕτω καθεξῆς. Διότι ὅταν ἀνακυκλώσουμε στήν φωτιά τό πλαστικό μέ τό γυαλί, δέν θά εἰσέρχεται μετά ἀπό αὐτήν τήν στερεά μάζα μέσα του τό φῶς τῆς Ζωῆς. Δέν θά εἶναι οὔτε πλαστικό οὔτε γυαλί. Κατά τόν ἴδιο τρόπο δέν μπορούμε νά ἀναμειγνύουμε ἓνα θρησκευτικό πιστεύω μέ ἓνα ἄλλο ὅταν θέλουμε νά ἔχουμε τό ἀληθινό Φῶς μέσα στό σκοτάδι τοῦ κόσμου.

ΙΔΟΥ ΠΩΣ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΓΙΩΝ ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΙΑ ΤΟΥΣ !!!
ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΓΙΩΝ ΠΟΥ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΕΒΑΛΑΝ ΣΤΟ «ΦΑΚΕΛΟ» ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ. ΣΕΛΙΔΑ : 128

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΟΤΙ ΕΑΝ ΦΕΡΟΜΕΘΑ ΜΕ ΑΓΑΠΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΑΜΟΡΦΩΤΟΥΣ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΕΣ, ἀλλά καί ἀποφασιστικότητα νά μή σκλαβωθοῦμε ἀπό αὐτούς (βλέπε: ἡ ἀντίδραση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί στρατοῦ μας ἀπό ἐπίθεση ἐχθρῶν στήν πατρίδα μας, ὅπως τήν κατακτήσουν οἱ Χιτλερικοί, οἱ ἰταλοί τό 1940, οἱ τοῦρκοι, κλπ. -